

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
18:59	19:59	20:42
18:56	20:02	20:46
18:59	20:00	20:42
תל אביב		
ירושלים		
חיפה		

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

כבוד הזולת

חז"ל מספרים, כי עשרים וארבעה אלף תלמידים היו לו לרבי עקיבא, וכולם נסתלקו בפרק הזמן של ימי ספירת העומר. מצמרר לחשוב על כך: אם נחלק את הנפטרות לפי ימים, ליוה עם ישראל למנוחות מדי יום למעלה מ-700 גדולי תורה, ענקי רוח, תלמידי חכמים מופלגים, תנאים קדושים ונשגבים. יותר מ-700 כאלה, כל יום יום ויום!

זה אסון בקנה מידה שאיננו יכולים לתאר. הלא כמעט כל התורה שבעל פה המוכרת לנו, באה מחמשה תנאים, שהיו לתלמידי רבי עקיבא אחרי האסון הנורא. לו נוכל לתאר, איזה עושר רוחני ותורני מופלא, איזה יבול מבורך של תורה ויראת שמים היה נשאר עמנו, לו היה ניצולים אפילו מעט מהם. אך גזירה נגזרה, ועשרים וארבעה אלף ענקי עולם עלו בסערה השמימה...

למה? על מה עשה ה' ככה? איזה מעשה יכול לחולל אסון בהיקף כזה?

כבוד רצוי!

'שלא נהגו כבוד זה בזה'. זהו, חמישה מילים המקפלים אל תוכם את המקור שיצר את שברון הלב הנורא בימי ספירת העומר. אי נהיגת הכבוד זה עם זה, היתה עילה מספקת לסלק את כולם מהעולם בעת ובעונה אחת!

לא בחינם קרה הדבר בימי ספירת העומר, בימי ההמתנה לקבלת התורה. קבלת התורה, כמו גם השגת כל מעלה אחרת, היא תלויה ביכולת לנהוג כבוד, בהבנה שהזולת – גם אם הוא שונה – ראוי לכבוד, ראוי להערכה, זכאי ליחס הגון. מי שמבין את היסוד הפשוט הזה, כבר עשה את ההכנה הראשונית, כבר ביצע את השלב הפותח לקבלת מעלות, לקבלת מתנות, להעצמה אישית אמיתית.

לנהוג כבוד, זה לא אומר להסכים עם מה שהשני אומר או חושב. הרי גם חמשת תלמידי רבי עקיבא שמהם יצאה תורה לישראל, כרבי מאיר ורבי שמעון בר יוחאי, חלוקים זה על זה במגוון רחב מאוד של נושאים ועניינים, לאורך התורה כולה. אך הם זכו למסור את התורה – כי נהגו כבוד איש ברעהו, היו מסוגלים ויכולים לכבד את הזולת גם אם אינם מסכימים איתו, גם אם הם חושבים אחרת ממנו.

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה הנוצרית

רבי שמעון בר יוחאי

מי היה רבי שמעון ומדוע אנו שמחים ביום ל"ג בעומר?

ועולה על ארבע, ואומר לאיזה מקום שלהבת אני הולך, למקום ששרפים רועדים ממנו. איזה זכות יש לנו להיות בהילולא שלו! ואיזה זכות היא להיות בציון שלו ולהתפלל שם.

הנוכל לקרב זאת למושגינו? רק עמלה של תורה, רק קדושה וטהרה, עשרים וארבע שעות ביממה רק תורה, "תורתנו אומנותו" הם חיינו. עד שמסופר בזה"ק שישבו הוא ורבי אלעזר בנו ועסקו בתורה יומיים רצופים, עד ששמו לב שעברו יומיים. והם אמרו: אם אנו שלמדנו יומיים לא הרגשנו מהעולם הזה כלום, לא רעב ולא צמא, א"כ מרע"ה שלמד תורה מבורא עולם, ודאי שלא הרגיש ארבעים יום וארבעים לילה צורך אכילה ושתייה ושינה.

ואומר הזוהר הקדוש: שכל הצדיקים, כשרצו לבטל גזירה היו צריכים להתענות ולצום, אבל רשב"י לא היה צריך להתענות, אלא הוא גוזר והקב"ה מקיים. וע"ז נאמר צדיק מושל ביראת אלוהים, שהצדיק כביכול מושל בקב"ה, שהוא גוזר והקב"ה מקיים!

רבי שמעון בר יוחאי הלך פעם בעיר שהיה בה דבר רח"ל, מגפה. אמר רבי שמעון בר יוחאי "אני כאן ודבר כאן?" והתבטלה הגזירה! אדם גדול מלפני ארבעים שנה, סיפר, שהיה יהודי צריך לעבור ניתוח קשה, ואמר להם רק רשב"י יכול לעזור, נסע להתפלל אצל רשב"י, ואמר תשאירו אותי כאן לבד, ובכה ובכה, ויצא והלך על רגליו.

ומסופר הרבה בזה, שהיו לומדים איתו והנה הוא נעלם ולא רואים אותו, וכשחזר שאל אותם אם שמעו משהו, ולא שמעו. אמר להם כנראה שאינכם ראויים. ומבואר בכמה מקומות בזהר שאמר רבי אבא, שלא היו יכול להסתכל על המקום שלו, כ"ש שלא להסתכל על רבי שמעון עצמו, בגלל האור הנורא שבקע ממנו! ואמר שהיו הפנים שלו מאירות כאור השמש. וכשהיה מלמד סודות התורה לתלמידים לא יכלו להסתכל עליו מפני האור, וכשהתלמידים יצאו לרחובת של עיר לא יכלו אנשים להביט בהם מפני האור! זכותו תגן עלינו וכל כל ישראל אמנו!

שבוע התקיימה הילולה של התנא האלוקי, הקדוש והטהור, אספקלריא המאירה המנורה הטהורה, רבי שמעון בר יוחאי זכותו תגן עלינו אמן. מה אנו ומה חיינו שנוכל לדבר על גודל מעלתו וגדולתו הענקית והעצומה, של קודש הקדשים הזה, אשר הילך גופו ארץ ונפשו חבקה שמים, כביכול לא היה לו גוף בכלל, האדם בא לעולם להפוך את החומר לצורה ולהפוך את הגוף לנשמה, ורבי שמעון בר יוחאי היה גופו ונשמתו אחד. על האור החיים הקדוש אמר אחד הצדיקים, הלוואי והיתה נשמתי זוהרת כגופו של האור החיים הקדוש, נבין מזה מה היה גופו של רשב"י, אשר הוא ונשמתו א', קודש קדשים.

והיו מלאכים ושרפים, ונשמות קדומים, יורדים ממרומים לשמוע סודות התורה מרשב"י, והיו ממתנים לזכות לזה. פעם לא הופיע אליהו הנביא בבית מדרשו, ואמר לרשב"י כי אכן היה אמור להיות וכבר נקבע שילך לשמוע ממנו סודות התורה, אבל היתה לו שליחות ללכת אצל רב המנונא סבא. האם יש לנו מושג ברשב"י, אשר אליהו הנביא וכל מרכבות עליונים אופנים ושרפים צדיקי עליון משתוקקים לדברי תורתו.

ואמר רשב"י שלא יהיה כדור שלו עד ביאת המשיח, ובדורו היו גם סנדלרים פשוטים יודעים סודות התורה, בגלל השפע הגדול שהוריד רשב"י לעולם, התעברה בו נשמתו של משה רבינו וזכה לגלות סודות נוראים של התורה ששום בריה בעולם לא זכתה לדעתם ולגלותם. ובפרט ביום פטירתו, נתנו לו רשות לגלות סודות שלא גילה כל ימי חיו, גילה רק ביום פטירתו. ובאדרא רבה, בו גילו סודות נשגבים, הוא והתלמידים. אבל ביום פטירתו הוא דיבר לבדו סודות נוראים.

ביום פטירתו של רשב"י האירה כל הארץ מכבודו, וכל העולם כולו ידעו שהיום יום פטירתו. ומבואר בזהר הקדוש, שהיה שומע קול קורא "שמעון שמעון" אמר רשב"י אף אדם לא קורא לי שמעון, לא אדם לא מלאכים ולא שרפים, כולם קוראים לי "רבי שמעון" אלא וודאי בורא העולם הוא שמדבר אלי.

כשנוסעים למירון, צריך לדעת לאיזה מקום נורא, אש שלהבת נוסעים. האור החיים הק', קודש הקדשים, כשהיה מגיע למירון היה יורד מהחמור

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ההקדשה השבועית

הנאם הם אנחנו להקדיש
אלפי עלות לאור הפרשה
להצלתם או לע"י קידומת
התקשרו עכשיו 05-61-50-205

לרשומת
ידון חיה בת הדס
יוסי בן גלן
צורי בן רחל
דייזיה בת חוה

לשיק
נימין בן חסידה
אלדד בן חוה
ססיר בת עליזה
ליקד בת עליזה

לחצולת
אסף בן חיה
רוני בן דניאל
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לילי נחמיה
שלמה בן ג'ון
סילית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

כסף בתמורה ל...

על שולחנך, גם כך אתה דואג לו כל כך ומסור עבורו עד אין קץ. מדוע עוד נתת לו כסף?

השיב לו ר' משה, בתשובה שכדאי שתהדהד באוזניו: 'דע לך בנני, שאם אדם שהיטבתי עמו מנסה לפגוע בי - מסתבר שמהו יושב לו על הלב, הוא כעוס ופגוע ממהו. לא יודע אם ממני, אבל משהו מעיק עליו, אדם לא פוגע סתם, לא רותן סתם, משהו לא הולך לו בחיים, משהו לא מסתדר לו...

לפיכך מיהרתי לתת לו כסף, להרגיע אותו, לעשות לו טוב על הלב. כי אם אדם רואה שמישהו פוגע בו - זה לא סתם, יש לכך סיבה. היא כנראה לא קשורה אליי, אבל כשרואים יהודי פגוע או בצער, כמה כדאי וחשוב להניח לו רטיה על הלב, כמה רצוי לעשות משהו כדי להטיב עמו...

את הסיפור שמענו מבנו של ר' משה ז"ל, יבדלחט"א הרה"ג רבי דב מאיר פייבוש שליט"א - דומ"צ דחסידי בעלזא, והוא ממחיש לנו עד היכן מגיעה הזהירות בכבוד הזולת. גם אם מישהו פגע בנו, גם אם אדם עשה משהו כנגדנו, עדיין מוטלת עלינו החובה לשמור על כבוד זולתנו, ואדרבה:

"עינינו צדו לפתע את בנו, עומד מהצד ומקשיב בזעזוע לדברים הקשים..."

הבה נפתח מבט רחב ונבין שהוא לא בא לפגוע סתם, משהו מעיק עליו, משהו מכאיב לו. הבה נשמור על כבוד הזולת, נעשה הכל להיטיב עמו, לעשות לו טוב על הלב. נכון שזה דורש ויתור, אולי לפעמים זה קשה. אבל זה הרבה יותר כדאי, הרבה יותר מועיל. 'יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך!'

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב אשר קובלסקי כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

משה הצטער על כך צער רב, הן הפסיד מצוה כה יקרה, לארח על שולחנו את יענקל' האומלל! ומה בכך אם יענקל' דיבר בו סרה - הרי עתה הפסיד את המצוה לארחו!

החל ר' משה לחפש אחריו, אלא שהוא נעלם מהסביבה. הוא בחר להסתובב באזור מרוחק, ובלבד שלא לפגוש שוב באיש מבני משפחת פייבוש. לבסוף, ביום מן הימים פגש ר' משה ביענקל' באקראי, ומיד לחץ את ידו בחיבה ואמר לו:

'יענקל'! הרי כולם מתגעגעים אליך! להיכן נעלמת? לאן הלכת? וכי לא ידעת שסעודת שבת אצל פייבוש אינה סעודה בלעדיך? וכי אינך יודע שאני מחפש אחריו כבר תקופה? מדוע הפסקת לבוא אלינו כשאנו כה רוצים אותך ומתגעגעים אליך? - שאל ר' משה בחום אין קץ...

יענקל' היה מובך, לתומו חשב כי ר' משה כועס עליו, וכעת מתברר שהוא מתגעגע... בתחילה סירב בתירוצים שונים, אך ר' משה עמד איתן בהזמנתו, ואף הושיט לו מעטפה גדושה בכסף, כדי שיתרצה לשוב לאכול אצלו... 'קח יענקל', שיהיה לך לבריאות, אבל אל תשכח לבוא לאכול אצלנו, כן?'

לנוכח מחוות המזומנים, הסיק יענקל' כי אולי ר' משה לא יודע, או שבאמת אינו כועס עליו. ואכן, עוד באותו שבוע שב יענקל' לסעוד על שולחנו ר' משה, וכך נהג במשך רבות בשנים...

אלא שבנו של ר' משה התקשה להבין את התנהלות אביו. 'אבא, - שאל הבן, 'שמחלת על כבודך ניחא, גם ששבת להזמינו - ניחא. אבל לתת לו כסף? למה? הרי הוא גם כך אוכל חינם

ביתו של הרה"ח ר' משה פייבוש ז"ל בבני ברק, היה מקום מחסה ידוע לכל נזקק ומבקש עזרה, שמצאו אצלו קורת גג נעימה וארוחה חמה, עם הרבה לב ואהבת ישראל. בביתו התארחו כבדרך קבע אנשים קשי יום ושבורי לב, והיו רבים כאלה - שעלו ארצה אחרי השואה האיומה, וליבם לא עמד בכאב הנורא, והם הפכו את בית משפחת פייבוש לביתם השני, או שמה דווקא הראשון...

אחד האורחים הקבועים, היה יהודי בשם יענקל', שסעד בביתם באופן קבוע, וגם נהנה מטללי תחיה שהרעיף עליו ר' משה. אך למרות מצבו הנפשי והכספי הקשה, התקשה יענקל' לקבל את העובדה שהוא נזקק לאחרים, וכאב לו שאנשים יודעים שהוא מתארח אצל משפ' פייבוש, משמע - שהוא עני ודל...

לפיכך, ביום מן הימים, נעמד יענקל' בחצר בית הכנסת, פתח פיו ואמר: 'יתבייש לו מר פייבוש... מבקש להיראות כבעל חסד, בעוד הוא גובה הון עתק בגין הסעודות שאני אוכל אצלו... וכי אינו מתבייש? לגבות כה הרבה כסף על אירוח של כל שבת? והלא אני אוכל אצלו באופן קבוע - הוא לא יכול לעשות לי מחיר? תמיד הוא חייב לגבות את המחיר המלא - שגם הוא גבוה מדי? וכי אין גבול לכמות הכסף שפייב - - -

לפתע קטע את דבריו, החזיר והסמיק, וכמו חיפש מקום להיבלע בו... עיניו צדו לפתע את בנו של ר' משה, העומד מהצד ומקשיב בזעזוע לדברים הקשים הנאמרים... בבושה וחוסר אונים, נמלט יענקל' מהחצר, בלי להביט לאחור...

מאותו יום, לא חזר יענקל' למשפ' פייבוש, מפני הבושה. הוא העדיף להישאר רעב ואומלל, ולא להיכנס לבית מייטבו, אשר בוודאי שמע כי הטיח בו דברים קשים בפני אנשים זרים. אלא שר'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

רחיצה ואיפור בשבת

האם מותר לרחוץ ידיים עם סבון מוצק בשבת? האם מותר לאישה להתאפר בשבת?

א. יש להקל לבני עדות המזרח לרחוץ ידיהם בסבון בשבת, והמחמיר תבוא עליו ברכה, ולאחינו האשכנזים ראוי להם להחמיר אלא אם כן יש צורך, כגון רופא שצריך לרחוץ ידיו בסבון אחר בדיקת חולה מטעמי בריאות. ועל כל פנים ברור שעדיף יותר להשתמש במי נוזלין (סבון נוזלי). ומותר להשתמש (גם לנוהגים להחמיר בסבון) בסבון אסלות שנותנים בשירותים, אף על פי שבפתיחת המים נמחה חלק מהסנובון על ידי עוצמת זרם המים. וגם אם הסבון מכיל חומר חיטוי הצובע את המים-מותר להשתמש, ואין לאסור משום צובע.

ב. אסור לתת מי ורדים ושאר מי בשמים לתוך מים העומדים לרחיצה ולנטילת ידיים, משום מוליד ריח. ואם נתנם מערב שבת-מותר לרחוץ בהם בשבת.

ג. מותר מעיקר הדין להשתמש במשחת שיניים על ידי מברשת, ודוקא למי שרגיל בכך, ואין חשש ודאי להוצאת דם על ידי שפשוף השיניים במברשת, אבל בלאו הכי יש להחמיר וכל ההיתר הוא רק במקום שיש צער במניעת השימוש במשחת שיניים, ויזהר שלא ישתוף המברשת במים לאחר כלותו לשפשוף בה שיניים, ונכון להחמיר לייחד מברשת שיניים מיוחדת לשבת. ועל כל פנים ברור שעדיף יותר להשתמש בדבר נוזלי מאשר במשחה.

ד. מותר לטלטל את המגבת לאחר שהתנגב בה ונרטבה, ואין חוששים שמא יבוא לסוחטה מן המים שבה.

ה. אסור לתלות מגבת רטובה לשם ייבושה. אבל לתלותה במקומה הרגיל מותר גם אם תתייבש שם. ואסור להניחה על יד ההסקה או על הרדיאטור של ההסקה המרכזית.

ו. מותר להשתמש במגבת עשויה נייר, אף על פי שהיא עלולה להקרע תוך כדי השימוש, וכן מותר להשתמש בממחטות נייר.

ז. אסור לאשה שתעביר בשבת סרק (צבע אדום) על פניה משום איסור צובע, ומטעם זה אסורה לכחול את עיניה. וכן אסורה להשתמש בשפתון המיועד לאודם שפתיים. גם אם השפתיים היו צבועות כבר מבעוד יום. וגם השימוש בשפתון שקוף אסור.

ח. מותר מעיקר הדין לנשים לתת פודרה (אבקת איפור) על פניהן בשבת, ואף אם הפודרה צבעונית-יש להקל, לפי שאינה מתקיימת, ובלבד שלא תהיה מעורבת במשחה או קרם. ואם פניה היו כבר משוחים במשחה מבעוד יום, אסורה לתת פודרה על פניה, גם אם הפודרה לא מעורבת במשחה, כיון שבכך האבקה נדבקת יפה לפנים.

ט. אסור לאשה למרוח משחה על פניה או ידיה לשם עידון העור.

י. אסור ליתן לקה על הצפורניים, בין אם היא צבעונית ובין אם היא שקופה.

יא. מותר לתת מי ורדים ושאר מי בושם על פניו וידיו בשבת, וכן בשיער הראש והזקן יש להקל, אבל אסור לתת מי בושם על בגד או מטפחת.

יב. מותר לנקות את קצות הצפורניים מהלכלוך שבהן, אבל לא יגרד אגב כך מגוף הצפורניים.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

מקור חיים שתמיד זמין

לא סוד הוא שהעולם מלא בכאב ובצער, כמו שהגדיר זאת שלמה המלך ע"ה: "כל ימיו מכאובים וכעס ענינו" (קהלת ב כג). מעטים, אם אמנם, הם האנשים שיכולים להצהיר שאין להם שום קושי בחיים, והכול מתרחש עמם כפי שהם רוצים.

איש עוד לא הצליח להתחמק מגזרת "בזעת אפך תאכל לחם", ו"אדם לעמל יולד" הוא נחלת כולנו. גם אם פלוני קיבל 'מנה' גדושה יותר של קשיים לעומת אלמוני, עדיין זו המציאות של כולנו. איש לא הצליח לשבת בחיבוק ידיים וליהנות ממנועמי החיים בלי לאכול מרורים בזמן מן הזמנים.

כאשר שבענו בוז ואנו מרגישים מאוכזבים וממורמרים מן ההתמודדות הקשה של החיים, או כאשר אנו פגועים מיחס קר ובלתי מתחשב של הסביבה, תמיד יש אחד ויחיד שזמין לנו: ריבון כל העולמים, המחפש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. תמיד אנו יכולים לפנות אליו יתברך ולשפוף תפילה, לבכות ולהשיח לפניו את לבנו המה.

בכל צרותינו, כאשר "הייתה לי דמעותי לחם וילילה", נוכל להתחזק באמונה ש"אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה". יש עוצמה אדירה לאמונה באל בורא עולם "שהוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים". מלבד עצם החובה והזכות להאמין שכל מה שקורה לנו נעשה בהשגחה פרטית, יש לאמונה זו אפקט (תוצאה) אדיר להרגעה ולהשלמה עם קשיי החיים שאנו פוגשים בדרכנו, כמו שאמר נעים זמירות ישראל: "גם כי אלך בגיא צלמות לא אירע רע כי אתה עמדי".

כדי להתרגל לחיות באמונה זו, להרגיש את קרבת אלוהים וליהנות מזיו שכינתו, לא צריך לנסוע למרחקים לעשות גלגולי שלג בליל חורף קר או לצום ארבעים יום ברצף (אף שברור שכל הפעולות הללו מועילות ותורמות לדבקות בה'), אלא לזכור את מה שנאמר בתורתנו הקדושה: לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אותה ונעשנה. ולא מעבר לים היא לאמר מי יעבור לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אותה ונעשנה. כי קרוב אליך הדבר מאד בפך ובלבבך לעשותו". כדי לחוש ברמ"ח אברינו ובשש"ה גידינו את מה שנאמר: "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו כה' אלוהינו בכל קראנו אליו", עלינו רק להקדיש מדי יום ביומו כמה דקות שקטות מכל עיסוק חומרי, לקבוע שיעור בספרי יראה ומוסר, להתבונן בפירוש המילות בתפילה או לומר כמה פרקי תהילים בכוונה.

יש צעירים שמתלוננים על קרירות ועל קשיים בעבודת ה', ומתברר שהם אמנם עוסקים בתורה שעות רבות ביממה, אבל אין להם שום שיעור בספרי מוסר או בספרי חסידות, והם אינם נוהגים להקדיש זמן קבוע להתבוננות ולחשבון נפש בנוגע לתפקידם עלי אדמות ולתכלית החיים. זהו מעשה היצר ממש, כי אין סיכוי בעולם להצליח להישאר יראי שמים באמת, בלי להתבונן בתכלית מדי יום ביומו, או ללמוד איזה לימוד המעורר את הלב. הדברים נכונים לגבי גברים ולגבי נשים כאחד. זה טבע האדם באשר הוא.

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

אדם ובהמה, ומה שביניהם...

ר' אליהו לא הרפה, והוסיף לשאול, הגד לי משה, אם אני מניח לפני בעל החיים כד, ובקרבו מים, וכד נוסף המכיל אלוהול, מהיכן תשתה הבהמה? מן המים נכון?

יוצא אפוא שאף לה יש בחירה, שהרי היא אינה פונה אל מה שמזיק לה, ויתירה מזו כשהיא מבחינה בדבר המהווה סכנה עבורה, היא נסה משם.

'הסכת בני ושמע' המשיך ר' אליהו לטוות את דבריו במנגינה האופיינית לבעלי המוסר, 'דע לך' כי הבהמה את שהיא רוצה היא עושה, ואת שאינה רוצה היא אינה עושה, וכך הוא האדם.

אך מרגע שנתנה תורה לעם הנבחר, למדנו איך אפשר לא לעשות את מה שאנו רוצים, ואיך לעשות את מה שאנו לא רוצים, וזוהי הגדולה שלנו לא לנהוג כבהמה ההולכת שבי אחר רצונותיה ומאווייה.

יסוד לבית: הגדולה שלנו כבני אדם, ובנים לה' יתברך, היא היכולת לעשות את מה שאיננו רוצים לעשות, ולא לעשות את שאני חפץ, והנוהג כך (כשזה הדבר הנכון), הוא הראוי לגדולה והערכה, השם יזכנו.

הרב יוחאי אוהיון מרצה באתר ישיבת אור דוד
להרצאות נוספות כנסו לאתרנו

התאריך: ערב חג שבועות, היום המקודש שבו נתנה תורה לעם סגולה. מוישי כהן (שם בדוי, כמובן...) תלמיד ישיבת כפר חסידים, ניגש בדחילו ורחימו לרבו הנערץ ר' אליהו לופיאן זצוק"ל, ובפיו קושיה.

'כבוד הרב', המון דרשות שמענו על היום הנשגב העומד לפנינו, אך שאלה אחת בפי, והיא: כשקבלנו תורה במה השתנה האדם מעצם היותו קודם לכן, דהיינו, מה ההבדל בין אדם ההוגה בתורה, לשאינו עוסק בה?

'יפה שאלת בני' השיב הרב, אך קודם לכן אמור נא לי, האם יודע אתה מהו ההבדל בין אדם לבהמה?

הרב זו שאלה קלה! לרגע נבהלתי מה הרב ישאל, והרי התשובה: 'לאדם יש שכל ולבהמה לא', פשוט וקל!

האמנם?! המשיך הרב והקשה, 'וכי אין אנשים בעולם שאין להם שכל?' הרב צודק! ודאי שיש, אמר התלמיד.

'ושלא יהיה לשון הרע, אני מכיר כמה כאלה מקרוב, סיים כמעט בלחישה. אבל עדיין יש הבדל, האדם בעל בחירה, והבהמה לא, ענה מוי'שה בשמחה ובהודאה לה' על חריפותו ופקחותו הרבה, שחנן אותו (לפי שיטתו...).

קבעת עיתים לתורה?

אור החיים הקדוש
פירוש אור החיים על התורה
בכל מוצ"ש בשעה 22:00

הדרשה השבועית

בכל יום רביעי בשעה 22:00
רחוב במכבים 108 בני ברק
ניתן לצפות באתר הישיבה Rabenu.com
ובערוצי הלוויין

שיעור שבועי
מוסר | יהדות | הלכה
בכל יום שני בשעה 20:00

חשוב לדעת!

ניתן לצפות בכל הדרשות של הרה"ג דניאל זר שליט"א באתר הישיבה "אור דוד" ובמגוון רחב של רבנים נוספים בכל הנושאים